

Mette Frederiksens tale ved 75-året for Danmarks befrielse

Taler

Mette Frederiksen
Statsminister

Dato

4. maj 2020

Sted

Nørrebro, København

Omstændigheder

Talen blev holdt i en live-udsendelse på DR1, der på grund af coronakrisen blev sendt fra en gård på Nørrebro i København.

Tak, fordi jeg må besøge jer her på Nørrebro i København.

Godaften til alle jer, der ser med hjemmefra over hele Danmark.

Vi fejrer Danmarks befrielse sammen.

Efter fem mørke år kunne danskerne sætte lys i vinduerne. Folk strømmede ud fra lejlighederne. Ned på gaderne. Viftede med vores smukke dannebrog. Og kastede sig i hinandens arme.

Danmark var frit.

Den 4. maj fejrer vi glæden, håbet og friheden.

Men I, der i aften ser med fra Bornholm, har en anden og barsk historie at fortælle. Mens resten af Danmark festede i dagene efter den 4. og 5. maj, blev Rønne og Nexø bombet.

Først året efter forlod alle fremmede tropper Bornholm. Og derfor er det først til næste år, vi skal fejre jubilæet hos jer.

Historien om Danmarks besættelse og befrielse har jeg selv fået fortalt af mine bedsteforældre. At høre det hele fra dem, der selv har oplevet det – mørklægningsgardinerne, rationeringsmærkerne, spærretiden – det gør historien levende.

En fjern tid kommer tæt på.

Som årene går, mister vi de sidste vidner fra krigen. Desværre.

Det bliver vores fælles forpligtelse at bære faklen videre.

Vi skal huske. Vi skal fortælle. Vores børn skal kende Danmarkshistorien.

Vi må aldrig tage friheden for givet.

Dengang måtte Europa løfte sig fra krig, nød og folkemord.

I vores del af verden var en gru, som er så svær at begribe.

Lige nu i Danmark lever stadig mennesker, der som små børn blev tvunget fra deres hjem, sat på et skib, kørt med togenes kreaturvogne og sendt i koncentrationslejre – på grund af deres oprindelse.

Fordi de var jøder.

Det er svært at forstå, at ondskaben blandt mennesker kan være så stor. Og at den ikke er længere væk.

Mange af jer har fortalt om jeres liv. Det er vigtigt.

Jeg lover jer: Vi lytter. Og vi husker.

Det må aldrig ske igen.

Vi skal huske mørket. Vi skal også huske lysene i mørket.

Alle jer, der – ansigt til ansigt med uretten – gjorde det rigtige.

I Europas mørkeste kapitel er redningen af de danske jøder en stjernestund.

Tusindvis af danskere hjalp med husly og mad. Skjulte de forfulgte. Organiserede flugten. De udviste samfundssind.

Når andre vil splitte, så rykker vi danskere sammen.

En trussel mod danske jøder er en trussel mod os alle sammen. Mod vores fællesskab.

Vi vil aldrig i vores land acceptere forfølgelse af mindretal.

Det ville vi ikke dengang. Det vil vi ikke i dag.

De hvide busser. Endnu en heltedåd.

Chauffører, sygeplejersker og andre frivillige stillede op uden at tøve et sekund. Slap, hvad de havde i hænderne og kørte ned gennem Tyskland, hvor bomberne stadig faldt tæt.

Med åbne øjne satte de deres liv på spil for at redde andres liv.

I krigens sidste måneder nåede de hvide busser at få 20.000 nordiske fanger ud af de nazistiske koncentrationslejre. Hvilken bedrift.

Her til aften var Hendes Majestæt Dronningen og jeg i Mindelunden. Hvor de dræbte frihedskæmpere er begravet. Vi lagde kranse for de unge mænd og kvinder, der levede så kort, men gav alt.

De fulgte deres hjerter helt ind i døden.

Hvis vi synes, der er svære beslutninger i dag. Så er det intet mod de valg, der skulle træffes dengang.

De dilemmaer, som politikerne stod med. De moralske spørgsmål, som hvert menneske dengang måtte besvare.

Danmark stod sammen om vores demokrati.

Det fejrer vi også i aften.

Jeg tror, vi alle sammen vil huske 75-året for Danmarks befrielse som en helt

særlig fejring. På afstand fysisk. Men sammen i vores hjerter.

Det er svært ikke også at tale om corona i aften.

Jeg vil sige meget klart: I dag er vi ikke i krig. Vi kæmper ikke mod ondskab. Vi kæmper mod en sygdom.

Det er noget helt andet. Og vi skal nok klare den.

I, der levede dengang for 75 år siden med forbud, restriktioner og mange ting, man pludselig ikke måtte – ikke mødes, ikke rejse – I har sagt, at der er påmindelser om tiden dengang i vores tid i dag.

Trøsten og håbet i de danske sange, i samfundssindet og i vores sammenhold.

For 75 år siden stod Danmark foran en ny verden.

Heller ikke her var vi alene. Europa byggede freden på internationalt samarbejde. Tillid mellem landene.

I dag, hvor vi er ved at åbne vores samfund igen, så står det også klart, at meget afhænger af resten af verden.

Vores historie viser, hvad vi er rundet af.

Vi deler skæbne. Vi passer på hinanden.

Nu begynder de lyse nætter igen. Med håb om bedre tider.

Når vi ved vores stærke, fælles kraft er kommet ud på den anden side, så ved jeg, at Danmark står endnu stærkere som fællesskab.

Den styrke, vi finder i os selv. Vil vi tage med ind i vores fælles fremtid.

Kilde

www.stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Anden Verdenskrig, Danmarks besættelse 1940-1945, Mindetale, Socialdemokratiet

Relateret

Ingrid Anks tale ved 75-året for Danmarks befrielse

4. maj 2020

Anders Fogh Rasmussens ved 60-året for Danmarks befrielse

5. maj 2005

Poul Nyrup Rasmussens tale ved 50-året for Danmarks befrielse

5. maj 1995

Anker Jørgensens tale ved 40-året for Danmarks befrielse

4. maj 1985

Poul Schlüters tale ved 40-året for Danmarks befrielse

4. maj 1985

H.M. Kong Christian X's tale ved Danmarks befrielse

5. maj 1945

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-tale-ved-75-aaret-for-danmarks-befrielse>